

21.

Til

Det høie Landssthings Udvalg i Toldloven.

I Regjeringens Toldlovsforslag findes Teglværksprodukter beskyttet med 0,1 Dre pr. Bund, og da vi undertegnede Teglværkseiere finde denne Ansættelse overensstemmende med Retfærdighed og Billighed, saa føle vi os opfordrede til at henvende os til det høie Udvalg med en Forklaring, der kan belyse Udtryk i en modsat Retning, som ere fremkomne fra en Kollega paa det fornylig i Kjøbenhavn afholdte Møde i Toldreformforeningen. Det var Grosserer Wald. Petersen af Firmaet Wald. Petersen & Frimodt, der foruden Teglværker her i Landet eier store Teglværker paa Hveen og særlige betydelige Transportmidler til at føre disses Produkter billigt til Kjøbenhavn, som forment, at det var ufornuddent at beskytte Teglbruget i Danmark, da han forudsatte, at Teglværkseierne i Danmark vare „rige“, en Opfattelse, vi beklage ikke at kunne dele.

Retfærdigheden og Billigheden i den foreslaede Toldlovs tillade vi os allerærbødigst at forsvare dermed, at Teglværksindustrien er en betydelig Faktor til at give Almuen paa Landet Arbeide. Naastoffet (Veer) findes i god Kvalitet overalt i Landet, og af den Indtægt, som dette Naastof kan staae tilbeie, afgiver de fleste Teglværker Halvdelen til direkte Løn for Arbeidsklassen, efterat c. 30 pCt. af Indtægten tilfalder Transportomkostninger, der komme Smaatjærere, tildels Smaastippere, tilgode, forsaavidt ikke hele denne Indtægt tilfalder Statsbanerne, særlig ved Hovedstadens Forsyning.

Efter at vore Naboer, saavel mod Ost som mod Syd, have afgrændset sig med Toldsatser, der hindre vor Udførsel af Landbrugets Frembringelser, og særlig lagt Told paa Teglværksartikler, er det retfærdigt at vi beskyttes mod disse Naboer.

Fra svenske Side har Sjælland været underkastet Overtagelse, og uden Beskyttelse ere vi vedvarende udsatte derfor, efter som Arbeidsløn, Ildebrændsel og Fragt der repræsenterer en ringere Værdi end her.

Sjælland og Fyn ville, naar de store Krav i Holsten ere tilfredsstillende, være udsatte for den samme Konkurrence syd fra.

Det var i Aaret 1886 at forannævnte Firma, støttet paa sine billigere svenske Vilkaar nedsatte almindelige flammede Mursten i Prisen med 4 Kr. pr. $\frac{1}{100}$, hvorved Stenprisen for de fleste Teglværker ikke var i Stand til at dække de tre Hovedudgifter: Arbeidsløn, Kul og Fragt, og altsaa endnu mindre afgive Bederlag for Slitage, Rente, Amortisation og Eierens personlige Arbeide.

Alle Teglværker maatte indskrænke sin Tilvirkning, og mange maatte helt standse, den svenske Tilførsel kunde i to Aar vedligeholde denne unaturlige Tilstand. Naar Regjeringens forslaget nu følges, saa vil Udførselstolden, der omtrent beløber sig til 4 Kr. pr. $\frac{1}{100}$ Sten, hindre Naboerne i at foretage et lignende Overtagelse paa vor Teglværksindustri, og denne Beskyttelse vil ikke forbyde Produktet for Konsumenterne, thi Transport af indførte Mursten fra Havnestederne og ind i Landet vil ikke kunne finde Sted med denne være Vare uden endnu større Udgift, hvorfor Prisen inde i Landet ikke vil undergaa Forandring. Alene Hovedstadens Forbrug vil kunne formærke Beskyttelsens Virkning derhen, at en Gjentagelse af et unaturligt Nederlag, som foran bemærket har været, ikke vil finde Sted, og vi tør formene, at det ikke ligger i Hovedstadens Interesse